

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Benedicto xlviii

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

De sancto

Longino

vsq; hodie obseruat. Narrat iohannes dyaconus qui vitam beati gregory copilauit: q; dum vitam eius describeret et copilaret. quidam vir sacerdotaliter insignitus ei dormienti. et ad lanternam ut sibi videbat scribenti astitit. Cui desuper candidissima et adeo tenuissima vestis erat: vt ei raritate nigredo sub terrioris tunice appareret. hic pprius accessit. et inflatis buccis risum continere non potuit. Cuius iohannes euz interrogaret cur vir grauioris officij sic dissolute rideret ait: Quia tu scribis de mortuis quos viuentes nunq; vidisti. Cui iohannes Et si illu non nouerim facie: tamen de illo scribo que didici lectione. At ille. Tu inquit vt video sicut voluisti fecisti: et ego q; facere potero non cessabo. Moxq; illi lumē laterne extinxit: et adeo ipm pterruit. vt vehemēter exclamans putaret se ab illo gladio iugulatum. Moxq; gregorius affuit: comitate secū dextro: suz beato nicolao: sinistro: sum vero petro dyacono: cuiq; dixit. Mōdico fidei quare dubitasti? Cui post cortinā lecti aduersarius latitaret gregorius ex manu petri dyaconi magnā faciem quā tenere videbat arripēs eiusq; flammis os faciēq; ipius aduersarij exurēs ad istar etbiopis denigrauit. Quēdā autē santilla paruissima cadēs in eius vestem candidā ipsam dicto citius cōflagrauit: et sic nigerrim⁹ totus apparuit. Dixitq; petrus beato gregorio. Satis denigrauimus eū. Cui gregorius. Nos illum non denigrauimus: sed nigrum fuisse monstrauius. Sicq; ibidem multo relicto lumine abierunt.

De sancto longino xlvii A

Longinus fuit quidā centurio qui cum alijs militibus cruci dñi astans iussu pylati latus domini lancea perforauit: et videns signa que fiebant solem. scz obscuratū: et terremotus in christū credidit: maxime ex eo vt quidam dicunt q; cum ex infirmitate vel senectute eius oculi caligassent. de sanguine xpi per lanceam decurrente fortuitu oculos suos tetigit: et protinus clare vidit. Unde renuntiās milicie: et ab apostolis instructus in cesaria capadocie vigintiocto annis monasticā vitam duxit: et verbo et exemplo ad fides multos conuertit. Cū autē a pefide tentus fuisset et sacrificare nollet: iussit pefes omnes dentes eius excuti: et linguam abscidi. Longinus tamē ex hoc loquelam non pdidit: sed accepta securi omia ydola cōminuit et fregit dicens. Si dii sunt videbimus. Demones autē de ydolis exeuntes in pefides et in omēs socios eius intrauerūt: et insaniētes et latrātes se longini pedib⁹ pstrauerūt. Et ait longinus demonib⁹. Cur habitatis in ydolis? Qui respōderunt. Ubi nō noiatur xps: et eius signū non est positum: ibi est habitatio nostra. Cū ergo pefes infanret et oculos amisisset. dixit ei longinus. Scito q; sanari nō poteris nisi quando me occideris: q; cito em̄ a te mortuus fuero: pre orabo: et sanitatē tibi corporis et anime ipetrabo. Et statim eū decollari iussit. Post hoc abiit ad corp⁹ eius: et pstratus euz lacrimis penitentiā egit: et cōtinuo visum et sanitatem recepit: et in bonis operibus vitam finiuit.

De sancto benedicto xlviii A

g iij

Benedictus dicitur est vel quia multa dixit. vel quia in hac vita multas benedictiones habuit: vel quia omnes bene dicebant de eo: vel quia eternam eruit benedictionem habere. Suis vitam sanctus gregorius scripsit.

Benedictus ex nuria provincia ortus: cum rome liberalibus studiis traditus esset in ipsa sui infantia litteras deseruit: et desertum petere decreuit. Quae nutrit sua que cum te uerrime diligebat: usque in quendam locum qui diac effide secuta est. ubi ad purgandum triticum mutuo capisterium petijt. Sed super mesam incaute ponens cum corruisset in duabus partibus fractum vidit. Quam benedictus flere conspiciens partes capisterij accepit. et ab oratione surgens in te gre solidam inueit. Postmodum nutrit occulte fugiens in quendam locum venit: ubi tribus annis hominibus in cognitus mansit: excepto quodam monacho romano nomine: qui sibi sedule necessaria ministrabat. Cum vero ad specum a romani monasterio iter non esset panem in longissimo fune ligabat: et sic cum deponere consueuerat tintinnabulum etiam ipsi corde inseruit. ut ad eius sonitum vir dei cognosceret quando sibi romanus panem preberet: quem exiens acciperet. Sed antiquus hostis unius caritati: et alterius inuides refectioem lapidem iactauit: et tintinnabulum fregit: sed tamen romanus ei ministrare non desijt. Post hoc cuidam presbitero refectioem sibi in paschali solennitate paranti dominus per visum apparuit dicens. Tu tibi delicias preparas: et seruus meus in illo loco fame cruciatur. Qui prius surrexit et cum difficultate magna eum inueniens dixit. Surge et sumamus cibum. quia hodie pascha domini est. Cui benedictus. Scio quia pascha est: quod videre te merui. Longe quippe ab hominibus positus quia die eadem paschalis esset solennitas ignorabar. Cui presbiter. Veraciter hodie resurrectionis dominice dies est: abstinere te non conuenit: quia ob hoc ad te missus sum. Sicque deum benedicientes sumpserunt cibum. **B** Quada die auis quedam nigra que merula vocatur: importune circa eius faciem volitauit. ita ut ab eo manu capi potuisset. Sed signo crucis edito auis recessit. Voxque dyabolus quandam feminam quam aliquando viderat ante eius oculos mentis reduxit eiusque animam tanto igne in speciem illius accendit ut penes heremum voluptate victus deserere deliberaret. Sed subito diuina gratia ad se reuersus. continuo se exiit et in spinis et veribus que ibi aderant se adeo volutauit: ut toto corpore inde vulneratus exiret. et per cutis vulnera mentis vulnera edomaret. Uicit itaque peccatum

quia mutauit incendiū. Ab illo autem tempore nulla postmodum temptatio in eius corpore pullulauit. Crebrescente itaque eius fama cum abbas monasterij cuiusdam obijisset tota ipsius monasterij congregatio ad eum venit: et ut pesse eis deberet petijt. Qui diu negando distulit suis illorumque fratrum moribus se conuenire non posse dixit. Sed tandem victus assensus dedit. Cuius regulam illic districtius seruari precepit semetipsum respiciendebat: quod ipsum sibi pesse proferat quorumque solitudo. norma eius rectitudinis offendebat. Cuius sibi cum eo aspiceret illicita non liceret: et graue esse sedule assueta relinquere venenum vino miscuerit et sibi recumbenti obtulerunt. Sed benedictus signum crucis edidit: et quasi iactu lapidis vas illud vitreum fregit. Intelligens igitur quia potum mortis habuerat quod portare non potuit signum vite ilico surrexit et placido vultu dixit. Misereatur vestri operis deus fratres. Nunquid non dixi vobis quia vestris ac meis moribus non conuenirem? Tunc ad locum dilecte solitudinis redijt ubi crebrescentibus signis claruit et multis ad eum venientibus duodecim monasteria construxit. In uno autem illorum quidam monachus erat qui ad orationem diu stare non poterat: sed orationibus alijs moris foris exibat. et aliqua terrena et transitoria agebat. Quod cum abbas illius monasterij beato benedicto narraisset iuit illuc. et vidit quod illum monachum qui manere in oratione non poterat: quidam niger puerulus per vestimenti fimbriam foras traherebat. Dixitque abbati monasterij. et mauro monacho. Nunquid non aspiciatis quis est qui eum trahit? Cuius respondissent non ait. Dicemus ut vos etiam videatis. Orantibus illis mauros vidit sed abbas videre non potuit. Die igitur alia expleta oratione vir dei monachum foris reperit quem per sui cecitate virga percussit: et ex tunc immobilis in oratione permansit. Sicque antiquus hostis dominari non ausus est in eius cogitatione ac si ipse percussus fuisset ex verberare. Ex his monasterijs tria sursum in rupibus montis erant que deorsum cum magno labore aquas hauriebant. Cuius fratres illi virum dei sepe rogarent ut monasteria sua mutaret quada nocte cum quodam puero montem ascendit: ubi diuinitus orans tres petras in eodem loco pro signo posuit. Cuius de mane domum redijisset: et fratres pro eadem causa ad eum venissent dixit. Ite et illam rupem in qua tres petras positas inuenieritis: in medio cauate valet enim dominus inde vobis aquam producere Qui euntes et iam illam rupem sudantem inuenientes concauum locum illum fecerunt. et mox aqua repletus viderunt. Que usque nunc tam sufficienter emanat ut

ab illo montis cacumine vsqz ad inferiora descen-
 dat. Quadam vice dum circa monasteriū viri dei
 quidam cuz falcastro vepres abscederet ferrum de
 manubrio psiliens in quendam lacū profundū ceci-
 dit. Cūqz de hoc ille nimis angustaretur: vir dei
 manubriū in lacū posuit: et mox ferrū vsqz ad suū
 manubriū enatauit. **P**lacidus puer et mona-
 chus ad bauriendū aquā egrediens in flumen ceci-
 dit. et mox ipm vnda rapuit et bene in vni⁹ sagit-
 te cursum a terra introitus traxit. Vir autē dei in
 cella cōsistens hoc in spū statim nouit. Et maurus
 vocans qd de puero acciderit indicauit: ac vt ad
 ipm eripiendū pergeret impauit. Accepta benedi-
 ctione cōcitus maurus p̄xit: et per terrā se ire exi-
 stimans sup aquas vsqz ad puerū venit eumqz per
 capillos tenens de aqua extraxit. Qui ad virū dei
 veniens retulit quid acciderat. Sed ipse hoc non
 suis meritis sed eius obedientie deputauit. Pres-
 biter quidā florentius noie viro dei inuidens ad tā
 tam deuenit maliciā vt panē veneno infectū viro
 dei tanq̄ pro b̄ndictione trāsmitteret. Quē sanct⁹
 gratāter accepit: et coruo qui de manibus eius pa-
 nem accipe p̄sueuerat ipm picit dicens. In nomie
 ihesu xpi ro: le hunc panē: et eum in tali loco vbi a
 nullo homie sumi valeat p̄ice. Tunc coruus apto
 ore expansis alis: circa eundē panē cepit discurre-
 re atqz crocitare ac si aperte diceret et obedire se
 veille: et tamen iussa implere nō posse. Cui sanct⁹
 iterū atqz itez p̄cipiebat dicens. Leua leua eū secu-
 rus. atqz ipm vt dixi p̄ice. Qui tandē eum tollens
 post tres dies redijt: et de manu eius annōnā quā
 cōsueuerat accepit. Vidēs autē florentius qd corp⁹
 mgrī necare nō potuit: se ad extinguēdas discipu-
 lorū animas accēdit: ita vt se p̄tē nudas puellas in
 ortu monasterij ludere et cātare faceret. vt sic mo-
 nachos ad libidinē inflāmaret. Qd sanctus vir de
 cella p̄spiciēs lapsus discipulis ptimescens: inui-
 die locū dedit et quibusdā secū assumptis fratrib⁹
 ipse habitationē mutauit. Sed florentius cū in so-
 lario consistēs eū recessisse cōspiceret et gauderet
 repente solariū cecidit: et ipm protinus extinxit.
 Tunc maurus post virū dei currēskit. Reuertere
 q: qui te p̄sequeris extinctus est. Qd ille audiens
 vehemēter ingemuit: vel qz inimicus occubuit vel
 qz de inimici morte discipulus exultauit. Quadere
 factū est vt eidē penitentia indiceret. qz mandans
 talia gaudere de inimici morte p̄sumpsisset. Ipse
 autē ad alia migrās: locū non hostem mutauit. Nā
 ad montē cassinū venit: et templū apollinis qd ibi
 sitū erat: in sancti iohānis baptiste oratoriū fabri-

cauit et circūadiacentē populū ab ydolatria cōuertit.
 Sed hoc antiquus hostis grauitē ferēs co: po-
 ralibus eius oculis teterrimus apparebat et in eū
 ore oculisqz flāmantib⁹ visibiliter seuebat atqz di-
 cebat. B̄ndicte benedicte. Sed cū ille nichil sibi re-
 sponderet dicebat. Male dicte male dicte nō bene-
 dicte: qd me p̄sequeris? Quadā die lapidē quēdā
 in terra iacentē fratres in edificium leuare vole-
 bant: sed nequaq̄ valebant. Cūqz viro:ū multa-
 tudo adesset. et ab eis leuari nō possiet: adueniens
 vir dei benedictionē dedit et tunc maxima celeri-
 tate leuatus est. Ex quo perpēderūt qz dyabolus
 illi infidebat qui eū moueri nō permittebat. Cūqz
 fratres parietē paulo altius edificarēt antiquus
 hostis viro dei appuit: et qz ad laborātes fratres
 pergeret indicauit. Qui primus eis nūcius misit dē-
 cēs. Fratres caute vos agite: qz ad vos spūs malē-
 gnus venit. Ux autē nuncius verba compleuit: et
 ecce parietē antiqu⁹ hostis euerit: et quēdā puez-
 monachū ruina p̄triuuit. Sz vir dei puerū mortuū
 et laceratū in sacco ad se adduxit et oratiōe suā
 ipm resuscitās operi p̄dicto restituit. **L**ay-
 cus quidā honeste vite singulis annis ad visitan-
 dum virū dei ieiunus venire cōsueuerat. Quadā
 igit die dum illuc iret: se illi alter viator: adiunxit.
 qui sumēdos in itinere cibos portabat. Cūqz iā
 tardio: hora excreuisset dixit. Veni frater sumam⁹
 cibū ne lassemur in via. Quo respōdēte qz nullate-
 nus cibum in via gustaret: ad hora: am ille subtrahit.
 Postmodū ad hoc ipm inuitauit sed ille cōsentire
 noluit. Deniqz cū hora iam p̄terisset. et eos longū
 fatigasset iter: p̄ratū et fontē et quecūqz co: pus ad
 reficiendū delectare poterāt inuenerūt. Tūc via-
 tor: hoc ei ostendens rogauit vt paululū gustaret.
 et ibidē quiesceret. Cum igit verba auribus et lo-
 ca oculis blandirent eidem cōsensit. Cūqz ad be-
 nedictū venisset. dixit ei vir dei. Ecce frater mali-
 gnus hostis semel tibi p̄suadere nō potuit. secūdo
 nō valuit: sed tercio supauit. Tūc ille pedib⁹ eius
 aduolutus se d: liquisse ingemuit. **T**orila rex go-
 thorū experiri volēs vtrū vir dei: p̄phetie spiritus
 haberet: cuidā suo spatario vestimēta regalia trib-
 buit: eumqz cū omni apparātu regio ad monaste-
 rium destinauit. Quē ille venientē cōspiciēs dixit.
 Pone fili pone hoc quod portas non est tuū. Qui
 p̄tinus in terrā cecidit. et quia tanto viro illudere
 p̄sumpsisset expauit. **C**lericus quidā qui a dya-
 bolo vexabatur ad virū dei vt sanaret adductus est.
 Cūqz ab eo dyabolū expulisset ait. Uade et dece-
 tero carnes nō comedas nec ad sacros ordines ac-

cedas. Quacūq; autē die ad sacros ordines accede
re p̄sumperis iuri dyaboli mācipaberis. Cū vero
hoc aliquo tpe custodisset: s; minores suos sibi p̄e
poni in sacris ordinib; cerneret: v̄ba viri dei qua
si ex lōgo tpe oblitus postposuit: itaq; ad sacrū or
dinē accessit. Quē mox is q̄ eū reliquerat dyabo
lus tenuit: eūq; vexare quousq; aiām eius exate
ret non cessauit. **U**ir quidā duos flacones
vini p̄ quendā puerū ad eū misit. Sed ille vnū in
via abscondit: et aliū detulit. Vir autē dei cū gratiaz
actiōe accepit vinū: et descēdentē puerū amonuit
dicens. fili vide ne de illo flacone quē abscondisti
bibas: s; inclina illū caute et inuenies quid intus
habeat. Qui cōfusus valde ab eo exiuit. Et reuer
sus volēs adhuc p̄bare qd̄ audierat. cū flaconem
inclinasset: protinus de eo serpens egressus est.
Quadā vice dū vir dei in sero cenaret monachus
quidā filius defensoris ei assistens: et luctuante
nens p̄ spiritū sup̄bie intra se cogitare cepit. Quis
est hic cui ego manducāri assisto: lucernā teneo ser
uiciū impendo: Quis sum ego: v̄t illi seruias? Cui
statim vir dei ait. Signa cor tuū frater: signa cor
tuū. Quid est qd̄ loqueris? Vocatisq; fratribus lu
cernā iussit de manib; eius tolli ip̄m vero iussit ad
monasteriū recedere: et quietū sedere. **H**ortorū
quidā zalla noīe p̄fidie fuit arriane qui totile regis
tpibus contra catholice ecclesie religiofos viros ar
dore imanis crudelitatis exarsit. ita vt quisq;
ei clericus monachusue ante faciē venisset ab eius
manibus viuus nullomodo exiret. Quadāz vero
die auaricie sue estu succensus in rapina rerū inbr
ans: dum quendā rusticū crudelibus tormētis af
fligeret: eūq; per supplicia diuersa laniaret. vict
penis rusticus sese et res suas b̄ndicto dei famulo
cōmendasse p̄fessus est. Et dū hoc a torquēte cre
ditur: suspēsa interim crudelitate ad vitā interim
reparat. Tunc idē zalla cessauit rusticū tormentis
affligere: sed eius brachia loris fortib; astringens
ante equū cepit impellere. vt q̄s esset ille b̄ndictus
qui eius res suscepat demonstraret. Quēz ligatis
brachijs rusticus antecēdēs duxit ad sancti viri mo
nasteriū: eumq; ante ingressum cellule solū seden
tem repit et legentē. Eidez autē subsequētī et seuiē
tizalle rusticus dixit. Ecce iste est de quo dixeram
benedictus pater. Quē dum seruido spū cum per
uerse mētis insania fuisset intuitus eo errore quo
cōsueuerat acturū se existimās magnis cepit voc
ibus clamare dicēs. Surge surge: et res isti? rusti
ci redde quas accepisti. Ad cuius vocē vir dei p̄ti
nus oculos leuauit: et a lectione cessauit eūq; intui

tus mox et rusticum qui ligatus tenebat attendit.
Ad cui; brachia dū oculos deffluxisset miromodo
tanta celeritate ceperūt alligata brachia lorā dis
soluere. vt dissolui tam cōcite nulla hominū festina
tione potuisset. Cumq; qui ligatus venerat cepisset
subito astare solutus ad tate potestatis vim treme
factus zalla ad terrā corruit. et ceruicē crudelitatis
rigide ad eius vestigia inclmās orōnibus se illius
cōmendauit. Vir autē sanctus a lectione minime sur
rexit: sed vocatis fratribus eū introitus tolli. vt be
nedictionē acciperet p̄cepit. Quē ad se redactū vt a
tata crudelitatis insania quiescere deberet admo
nuit. Qui refect; recedēs nihil vltterius repetere
a rustico p̄sumpsit quē vir dei nō tangendo sed re
spiciendo solucrat. Quodā tēpore in campanie re
gione fames incubuerat magna q̄ omnes alimen
torum indigētia coangustabat: iamq; in benedicti
monasterio triticū deerat: panes vero pene omēs
cōsumpti fuerāt: vt nō plus q̄ quinq; ad refectiōis
horā fratrib; inuenire potuissent. Cūq; eos vene
rabilis pater p̄tristatos cerneret: eoz; pusulanimi
tatem studuit modestia increpatione corrigere. et
rursum p̄missione subleuare dicēs. Quare de pa
nis inopia vester anim; cōtristatur? Hodie quidē
minus est. s; crastina abūdāter habebitis: Sequē
ti autē die ducenti farine modij ante fores celle in
sacas inuenti sunt: quos ops deus quibus deferē
tib; trāsmisisset. nunc vsq; manet incognitū. Qd̄
cū fratres cernerent. dño gratias referētes didice
runt iam de abundantia nec in egestate dubitare
Legit quoq; q̄ quidā habebat filiū morbo ele
phantino corruptū: ita vt iam pilis cadētibus cu
tis intumesceret: atq; incretētes saniem occultare
nō posset q̄ ad virū dei ab eodē patre eius missus
saluti p̄stine sub omni celeritate restitutus est. et
de hoc imensas gratias dño obtulerūt: et postmo
dū dictus puer in bonis opibus perseuerās in dño
feliciter obdormiuit. **C**um quosdam ex fratribus
ad quendā locū mitteret: vt ibidē monasteriū con
strueret: cōstituta die se ad eos venturum dixit. et
qualiter cōstrui deberet idicare. Nocte vero eadez
qua p̄missus illucebat dies: monacho quē illic
p̄posuerat. atq; eius p̄posito in somnis appuit. et
loca singula vbi queq; edificari debuissent subtili
ter designauit. Cum autē visioni fidē non darēt: et
adhuc ip̄m expectarēt: tandē ad eum reuersi dice
runt. Expectauim; pater vt venires sicut p̄mise
ras nec venisti. Cui ille. Quare fratres ista dicatis?
Nūquid nō vobis apparui et loca singula de signa
ui? Itc et sicut p̄ visionēz vidistis omnia ordinare.

Non longe ab eius monasterio due sancti moniales femine ex nobili genere erāt que linguā non restringebāt: sed euz qui eis p̄cerat incautis sermonib⁹ sepe ad iracūdiā puocabāt. Qui cū hoc viro dei retulisset. Mādaunt eis dicēs. Restringite linguā v̄stram: alioquē excomunicabo vos. Quā excomunicatiōis sententiā non p̄ferādo intulit: sed intentando: Ille autē nichil mutare intra paucos dies defuncte sunt: et in ecclia sepulte. Ubi dū missē celebrarent: et dyaconus ex more diceret qui non cōmunicat exeat foras: nutrix earum que pro eis semper oblationē offerebat: eas de sepulcris suis progredi et exire eccliam videbat. Cum q̄ sancto benedicto nunciatum esset ille manu sua oblationē dedit dicens. Ite et hanc oblationem pro eis offerre et v̄terius excomunicatē non erūt. Quod cum factū fuisset et dyaconus ex more clamaret ab ecclia decetero exire v̄se non sunt. Monachus quidam cū ad visitādos parētes exisset sine b̄ndictione: et ea die qua ad eos puenit defunctus fuisset: et sepultū semel et bis terra reiecit: sed parētes eius ad eū venerūt: et vt ei suā benedictionē impēderet rogauerūt. Qui corpus dñi accipies ait. Ite et hoc sup̄ pectus eius ponite eūq̄ sic sepulture tradite. Quō cum factū fuisset sepultū corpus terra retinuit. nec v̄tra picat. Quidam monachus in monasterio manere non volēs viro dei tantū inuita donec ipm̄ iratus abire pm̄isit. Qui mox vt de monasterio exiit aperto ore draconē intinere inuenit. Quē euz deuorare velle clamauit dicēs. Currite currite q̄: draco iste vult me deuorare. Currentes autē fratres draconem minime inuenērūt: sed tremētē et palpitantē monachū ad monasteriū reduxerūt. Qui statim pm̄isit se nunq̄ de monasterio recessurū. Quodā tpe dum totā illam puinciā fames valida occuparet et vir dei omnia que inuenire potuerat egētibus tradidisset. ita q̄ nichil ī monasterio p̄ter modicū olei ī vase vitreo remāsisset: iussit cellerario: vt illud modicū olei cui dam egenti daret. Ille vero impantē audiuit. sed implere cōtemp̄sit. eo q̄ nichil olei fratribus remanebat. Quod vt vir dei compit vas vitreū euz oleo per fenestram p̄iici iussit ne qd̄ in monasterio per inobediētiā remaneret. Proiectū itaq̄ vas cum sup̄ ingēta saxa cecidisset nec vas factū. nec oleū est effusum. Quō ille leuari iussit. et dare integrum postulāri. Monachū autē illū de inobediētiā et diffidentia increpās se in orationē dedit: et continuo quod dā magnū dolū qd̄ ibi erat: oleo plenū fuit. qd̄ ad eō exercuit. vt p̄ pauimētuz effluere videret.

Quadā vice ad visitandū sororē suam descendit. Cum autē ad mensam sederet rogauit eum vt secū illa nocte maneret. Cui cū ille nullatenus acquiesceret illa caput in manib⁹ dñm rogatura inclinauit. Cumq̄ caput leuasset tanta coruscationis et tonitruū virtus: tantaq̄ inūdatio pluuia erupit. vt nec quidē pedem mouere posset: cū itamē ante serenitas mira esset. Illa em̄ q̄ lacrimarū fluuios fudit: serenitatē aeris ad pluuiā cōuertit et traxit. Cui vir dei cōtristatus ait. Parcat tibi op̄s deus soror. Quid est qd̄ fecisti? Cui illa. Rogauit te et audivere noluiisti. rogauit dñm et exaudiuit me. Modo ergo egredere si potes. Sicq̄ factū est vt totā illā noctē puigiles ducerent: atq̄ p̄ sacra eloquia se se vicaria relatione faciarēt. Tunc ecce post tridū cū ille ad monasteriū redisset: eleuatis oculis animam sororis sue in specie colūbe celi secreta penetrantē aspexit. Qui mox corp⁹ eius ad monasteriū iussit deferri: et in monumēto qd̄ sibi p̄parauerat collocari. Quadā nocte dñm per fenestrā cōspiceret et dñm exoraret: vidit fusam lucē desup̄ cunctas tenebras noctis effugasse: Subito autē om̄is mūdus velut sub vno solis radio collect⁹ ante oculos et adductus est ibiq̄ animā germani epi capuani ad celuz deferri vidēs: manifeste postea compit: q̄ eadem hora a corpore migravit. **E**odē anno quo de hac vita erat exiturus obitus sui diē fratribus denūciauit. Ante sextū vero diē sui exitus. sibi apiri sepulcrū iubet. Qui mox se v̄ibus corrept⁹ cum p̄ singulos dies languor: ingrauesceret. sexto die in oratoriū portari se fecit: ibiq̄ exitū suū dñici corporis et sanguinis p̄ceptiōe muniuit atq̄ inter discipulorū manus imbecilla mēbra sustentās erectis in celū manib⁹ stetit: et v̄timū sp̄m̄ inter v̄ba orōnis efflauit. Ipsa autē die qua vir dei migravit ad xpm̄ duobus fratrib⁹: vni in cellā morati: alteri longe posito: reuelatio eadē mōstrata est. Uiderūt namq̄ viā lucidā: palijs stratā: ac innumeris coruscantē lapidibus: a cella beati benedicti versus orientē ad celuz tendentē. Cui venerando habitu vir desup̄ clarus assistens: cuius esset viā quā cernerent inquisiuit. Qui cū nesciri se dicerent ait. Hec est viā qua dilectus vir dei b̄ndictus celū ascendit. Sepultus vero est in oratorio sancti iohannis baptiste: qd̄ destructa ara appollinis ip̄e p̄struxit. Floruit circa annos dñi. dxvij. tpe iustini senioris.

De sancto patricio xlix

Patricius qui cepit circa annos dñi. cclxxx. dum scotoz regi de xpi passione p̄dicaret. stans ante eū: et appodians se sup̄ ferulam